بدون عنوان

شماره پرسش: ۳۸۷۶۱

تاریخ ارسال پرسش: ۰۲:۵۰:۰۶ ۱۴۰۳/۸/۳

متن پرسش

با سلام خدمت جناب آقای طاهرزاده: حضرت استاد با توجه به توصیه جنابعالی در خصوص کتاب ادب خیال عقل و قلب و با توجه به استعمال سیگار در نسبت به بخش جسم (بحث مقدماتی کتاب مذکور) به یک ابهام برخورد کردم. منظورم را با این مثال خدمتتان می‌نویسم که بفرض جناب علامه طباطبایی (ره) و دیگر علما که مبادرت به سگار کشیدن داشته اند و از طرفی بعنوان عارفان و عالمان خلوت نشین و بقول امروزی غولی در عرصه علم معرفت نفس بوده اند و از طرفی امثال آیت الله مکارم که کشیدن سیگار را مصداق ضرر زدن عمدی به جسم قلمداد می‌کنند اولا این تناقض رای این بزرگان بیانگر چیست؟ دوما رابطه ضرر رساندن به جسم دقیقا عنایت به چه چیز است؟ با توجه به اینکه ضرر رسانیدن به جسم مستلزم شناخت جسم و معنای جسم است نمیدونم منظورم را توانستم بیان کنم یا نه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید فکر کرد که آیا علامه طباطبایی اولاً: پذیرفته‌اند که به جسمشان ضرر می‌زند، یا در آن زمان چنین بحثهایی نبوده. ثانیاً: آیا بدان اعتیاد داشته‌اند؟ یا در آن شرایط که قبحی برای آن طبقه نبوده، تفنناً آن کار را انجام می‌دادند. مثل آن‌که در آن زمان در جلسات روضه استفاده از قلیان مانند استفاده چایی معمول بوده است. موفق باشید